

ABSTRAKT

Východiska: Jaroslav Skála byl český lékař, psychiatr a jak sám později říkal, tak také alkohololog. Specializoval se především na léčení alkoholismu, ale také na léčbu jiných drogových závislostí. Vystudoval lékařskou fakultu univerzity Karlovy a následně zasvětil svůj život pomoci a léčbě závislých na alkoholu a jiných návykových látkách. Je spoluzakladatelem KLUSu a v roce 1948 založil Apolinářské protialkoholní oddělení v Praze, později v roce 1951 založil záchytnou stanici. Celý život se také věnoval psychoterapii a vzdělávání v oblasti medicíny i psychoterapie.

Cíl: Cílem práce je podrobně nastudovat a rozepsat život a profesní kariéru docenta Skály, především se zaměřit na začátky v Apolináři a na Apolinářský model. Podrobně se zaměřit především na terapeutické metody – jejich začátek a průběh s přesahem do současnosti. Zaměřit se na inovace, které zavedl do oboru adiktologie, na jeho vztah k pacientům a celkově k léčbě závislosti. V poslední části se zaměřit na odkaz, který zanechal, jak přispěl k rozvoji adiktologie a jaké jeho metody se uplatňují i v současnosti.

Metody: Ke sběru dat byla použita kvalitativní studie. Jedná se o obsahovou analýzu z veřejně dostupných zdrojů.

Výsledky: Výsledkem této práce je zmapování Skálova života. Ukázalo se, že jeho metody byly průlomové, avšak v odvětví adiktologie se stále mění a jelikož se změnil i svět, ve kterém žijeme, s jistotou můžeme říci, že některé Skálovy metody by již nefungovaly.

Závěr: Na práci Jaroslava Skály se někteří odborníci stále odkazují, avšak někteří berou jeho práci za přežitou. Některé metody nelze využívat v současné adiktologii, jelikož je potřeba brát v potaz potřeby klientů, kteří do služeb docházejí nyní.

KLÍČOVÁ SLOVA

Jaroslav Skála – Apolinářský model – terapie – psychoterapie – adiktologie